

עמ"ת 14511/09/17 - דור בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 14511-09-17 בן שטרית(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
18 ספטמבר 2017

נוכחים:

ב"כ המשיבה - עו"ד עתליה שוספי בא כוח העורר - עו"ד אסף טל

העורר התייצב בליווי המפקחת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בימ"ש קמא (ביהמ"ש השלום בראשל"צ), כב' השו' גלט, מיום 5.9.17, בגדרה נדחתה בקשת העורר לצאת את הארץ לחו"ל, לאומן, בין התאריכים 19.9.17 - 24.9.17, וזאת על מנת לקחת חלק בתפילות במקום במהלך חגי תשרי.

2. בהחלטתה, נדרש בית משפט קמא לעובדה כי כנגד העורר מתנהל הליך פלילי בת"פ 47258-05-17 בבימ"ש שלום ברמלה, בו הוא מואשם יחד עם שניים אחרים בעבירות אלימות קשות וחמורות שבוצעו בצוותא ביום 11.5.17.

על פי כתב האישום כנ"ל הגיעו העורר ושניים אחרים למאפייה שבה עבד המתלונן כשהם מצוידים במקל, תקפו אותו באופן קשה בפניו, בראשו, ואף הוכה באמצעות כיסא - ובסופו של דבר נגרם למתלונן שבר ראש במרפקו.

עוד נדרש ביהמ"ש קמא לעובדה, כי העורר לא התייצב לדין בעניינו שהיה קבוע למתן מענה ביום 19.7.17, והוצא נגדו צו הבאה.

יצוין כי צו הבאה זה בוטל, כפי שפורט על ידי ב"כ של העורר ביום 24.7.17 על פי החלטת כב' השופטת דסקין, וזאת לפנים משורת הדין, כאשר עצם הוצאת צו ההבאה היה מוצדק בשל מחדלו של העורר והאחרים להתייצב לדין בהיעדר כל החלטה שיפוטית הפוטרת אותם מהתייצבות.

בית משפט קמא אף התייחס לאיזון המחויב בין מימוש זכות הפולחן למול בקשה כגון זו המונחת בפניי ליציאה אל מחוץ לגבולות המדינה לצורך כך - כעולה גם מפסיקת ביהמ"ש העליון, וכב' השו' רובינשטיין כי מדיניות שיפוטית נכונה היא כי נאשם לא יצא מהארץ טרם נגזר עונשו אלא אם כן מדובר בעניין דחוף ללא תחליף ובמיוחד בנושאים רפואיים (בש"פ 6060/10 פלוני נ' מ"י), וכן כעולה מבש"פ 3004/15 מפי כב' השו' ברק ארז - כי יש להידרש לאינטרס הציבורי ומדיניות עקבית של הפסיקה בעניין בקשות כגון זו העומדת בפניי - בעניינם של נאשמים שעניינם תלוי ועומד במשפט פלילי.

סופו של דבר נדרש בית משפט קמא למפורט בבש"פ 7554/16 הירשמן נ' מ"י - כאשר בעניינו של נאשם דחה בית המשפט העליון את בקשתו לצאת לאומן כאשר לא נמנעת ממנו זכות לתפילה כאשר היא מוגבלת בתחומי מדינת ישראל.

סופו של דבר הורה בית המשפט קמא על דחיית הבקשה כאשר העורר יוכל לממש את זכותו לפולחן דתי בציבור בגבולות מדינת ישראל, ויציאתו לחו"ל לא הותרה.

3. בהודעת הערר מדגיש ב"כ העורר כי מרכז חייו של העורר בישראל ועל כן אין חשש להימלטות מאימת הדין, הדגיש את העובדה כי צו ההבאה כנגד העורר בוטל, לבקשתו, וכן יש להעדיף את חופש הפולחן המבוקש על ידי העורר, ולאפשר לו את יציאתו לחו"ל לצורך כך.

גם ב"כ העורר הפנה לפסיקה הרלבנטית (בש"פ 6654/93 - הלכת בינקין), ככל שהדבר נוגע למתן משקל כבד לזכותו של נאשם לצאת את הארץ מכוח חוק יסוד "כבוד האדם וחירותו", כאשר נגזרת מכך הוא חופש הפולחן.

4. בטיעוניה, ציינה ב"כ המשיבה כי לא נפל פגם בהחלטת בימ"ש קמא שערך את האיזונים הראויים, והוסיפה והדגישה את המפורט בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים, כי היה בבריחה ודרוש חקירה במשך 3 שבועות בהם לא אותר חרף ניסיונות לאתרו, וטרם מעצרו בגין כתב האישום התלוי ועומד נגדו, כמפורט בהחלטת בימ"ש קמא.

לפיכך עתרה ב"כ המשיבה להותרת החלטת בימ"ש קמא על כנה.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים בזהירות יתירה, על כי חופש הפולחן אינו מושג של מה בכך, ויש לאפשרו - כמידת האפשר, ובנסיבות המתאימות.

בכלל נסיבותיו של העורר אינני סבורה כי נסיבות אלה מתקיימות, ועל כן הערר נדחה.

אין להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות לעורר, מהעובדה כי היה בבריחה כשלושה שבועות טרם איתורו ומעצרו כמפורט בבקשה למעצרו, כי הוצא נגדו צו הבאה בשל אי התייצבותו לדיון בעניינו ביום 19.7.17 (הגם וצו זה בוטל, לפני משורת הדין, ובלא שנקבע כי הוצאתו נבעה מטעות), וכן כי אין בדחיית בקשתו לצאת את גבולות הארץ לצורך מימוש חופש הפולחן - כדי פגיעה בלתי מידתית בחופש זה, שיכול להתממש בגבולות ישראל.

הגם ומרכז חייו של העורר בארץ - הדבר לא מנע ממנו שלא להתייצב לדיון בעניינו, ועל כן לא ניתן לומר כי מתאיין או מופג החשש מהימלטותו מאימת הדין אם תותר יציאתו מהארץ.

אין בדחיית בקשתו של העורר לצאת את גבולות הארץ כדי למנוע ממנו את מימוש חופש הפולחן, בגבולות ישראל.

6. סופו של דבר - אינני סבורה כי נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא המצדיק את התערבות בית המשפט של הערר - ועל כן הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת